

право на звернення є також елементом системи громадського контролю за публічною владою. Інституту зверб нень громадян властива правозахисна функція, а праву громадян на звернення притаманний правоохоронний аспект.

Список використаних джерел:

1. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Шапіро В.С. «Особливості правового регулювання права громадянина України на звернення». – 2012. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/e-journals/FP/2012-4/12svcunz.pdf
3. Конституції нових держав Європи та Азії / [упоряд. С. Головатий]. – К.: Укр. Прав. фундація. Вид-во «Право», 1996. – 544 с.
4. Грошевой Ю.М. Актуальні проблеми кримінально-процесуальної теорії в світлі Європейської конвенції про захист прав людини та основних свобод / Ю.М. Грошевой // Актуальні проблеми формування правової держави в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Ч. 1. – Харків, 2000 р. – С. 59–61.
5. Про звернення громадян: Закон України від 02 жовтня 1996 року// Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.
6. Адміністративне право України: Навчальний посібник / К.: Юрінком Інтер, 2004. – 544 с.
7. Чечель Н.О. «Порядок розгляду звернень громадян. Відповідальність за порушення законодавства про звернення громадян». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lutskrada.gov.ua/lucke-miske-upravlinnya-yusticiyi-u-volinskiy-oblasti-informuie/rogyadok-rozglyadu-zvernen-gromadyan>
8. Колпаков В. К. Адміністративне право України / В. К. Колпаков. – К. : Юрінком-Інтер, 2000. – 280 с.

Різун Р.Л.

студентка,

Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Контроль належить до універсальних функцій соціального управління. У свою чергу однією із найважливіших функцій державного управління є контрольна.

Специфіка фінансового контролю полягає в його обов'язковості для всіх суб'єктів господарювання, суворій нормативно-правовій обґрунтованості, сфері дії і виключно грошовій оцінці, а також використовуваних методичних прийомах [1].

Систему фінансового контролю можна уявити у вигляді сукупності таких елементів:

- суб'єкти фінансового контролю серед яких слід виділити суб'єктів контролю, до яких належать контролюючі суб'єкти, тобто уповноважені законодавством на здійснення контролю за дотриманням приписів фінансового законодавства органи підконтрольні суб'єкти, тобто особи, фінансова діяльність яких підлягає контролю;

- об'єкт контролю – це реальна фінансова діяльність учасників щодо здійснення дій, передбачених фінансовим законодавством, тобто це є власне фінансова діяльність;

- предмет контролю – це встановлені фінансовим законодавством фінансові показники діяльності підконтрольних суб'єктів [2].

Змістовно під державним фінансовим контролем розуміють:

- 1) контроль, здійснюваний державними органами чи від імені держави в цілях забезпечення єдиної державної фінансової політики і фінансових інтересів держави та її громадян;

- 2) об'єктивно зумовлену діяльність людини, мета якої оцінити відхилення параметрів, що фактично реєструються, які характеризують дії держави в фінансово-економічному просторі, від установлених для них норм;

- 3) контроль над формуванням, відтворенням і використанням національного надбання;

- 4) один із етапів бюджетного процесу;

- 5) систему наукових знань [1].

Щодо принципів, то варто зазначити, що концептуальним документом в якому з урахуванням різних систем фінансового контролю було закріплено принципи здійснення, є Лімська декларація керівних принципів фінансового контролю, яку було прийнято на IX конгресі Міжнародної організації вищих контрольних органів в 1977 р. На основі цього документу керівниками вищих органів фінансового контролю держав-учасниць СНД 8 червня 2001 року в м. Києві була прийнята Декларація про загальні принципи діяльності вищих органів фінансового контролю держав-учасниць СНД. До принципів на яких базується діяльність вищих органів фінансового контролю, документ зараховує законність, незалежність, об'єктивність, компетентність, оперативність, доведеність, гласність, дотримання професійної етики. На зазначених принципах базується діяльність не лише вищих органів фінансового контролю, а й всіх інших органів, що здійснюють фінансовий контроль [3].

Узагальнюючи сказане вище, можна констатувати, що чітко сформульовані принципи побудови єдиної системи державного фінансового контролю є його організаційною та правовою основою і повинні знайти відповідне законодавче оформлення в законі «Про єдину систему державного фінансового контролю в Україні». Враховуючи багатоаспектність категорії «система державного фінансового контролю», а також складність взаємозв'язків і взаємозалежності різних її елементів, необхідно визначити основні вимоги до її побудови. На сьогодні в економічній літературі відсутні теоретичні комплексні розробки цього питання.

Необхідною умовою забезпечення ефективного фінансового контролю в Україні є налагодження спільної роботи контролюючих органів як на державному, так і на місцевому рівнях. Ефективність роботи контролюючих органів суттєво підвищується завдяки засобам інформації та автоматизації документообігу, які дозволяють оперативно накопичувати відповідні бази даних за наслідками контрольної-ревізійної роботи та використовувати їх для формування вихідних документів [4].

Оскільки метою державного фінансового контролю є забезпечення законності та ефективності використання державних фінансових ресурсів та

державної власності, то дієвий державний фінансовий контроль має поширюватися як на сферу формування дохідної частини державного та місцевих бюджетів, так і на сферу видатків бюджетів. Ключові питання державного фінансового контролю з метою вдосконалення його системи, досягнення більшої ефективності, мають бути врегульовані: у Конституції України, Бюджетному, Податковому кодексах та в законах України. Щодо державного фінансового контролю, здійснюваного урядом, то в Конституції ці питання визначені достатньо повно. Щодо якості законів та інших нормативно-правових актів, які регулюють питання внутрішнього контролю, то тут є невідповідність між функціями, повноваженнями і завданнями окремих державних органів контролю [5].

Отже, фінансовий контроль – це регламентована правовими нормами діяльність державних і муніципальних та інших публічних органів з перевірки своєчасності й точності планування, обґрунтованості й повноти надходження коштів у відповідні фонди, правильності та ефективності їх використання. Державний фінансовий контроль має свою систему, мету, принципи, які притаманні лише цьому інституту фінансового права.

Список використаних джерел:

1. Шевчук О. Державний фінансовий контроль: наукова парадигма [Електронний ресурс] / Вісник КНТЕУ 1/2011 – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/soc_gum/vknteu/2011_1/4.pdf
2. Жураковський де Сас Т. Б. Проблема детермінації державного фінансового контролю в сучасних умовах [Електронний ресурс] / – Режим доступу: http://www.academy.gov.ua/ej/ej10/doc_pdf/Zhurakovskyy.pdf
3. Бондаренко А. І. Принципи здійснення державного фінансового контролю [Електронний ресурс] / Теорія та практика державного управління. – Вип. 2 (33) – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2011-2/doc/2/12.pdf>
4. Бортняк В. А. Державний фінансовий контроль: система, принципи та особливості структурної ієрархії / В. А. Бортняк // Форум права. – 2014. – № 3. – С. 29–34 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2014_3_7.pdf
5. Товстопят Л. М., Хуткий О. В. Правове регулювання фінансового контролю в Україні: проблеми та перспективи вдосконалення [Електронний ресурс] / Порівняльно-аналітичне право. – № 3–2. – 2013 – Режим доступу: http://www.pap.in.ua/3-2_2013/7/Tovstopiat%20L.M.,%20Khutkyi%20O.V..pdf

Юхименко О.О.

студент,

Запорізький національний університет

«ЗЕЛЕНИЙ» ТАРИФ ЯК ЗАСІБ ДЕРЖАВНОГО СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

Недостатня забезпеченість України власними паливно-енергетичними ресурсами (Україна задовольняє свої потреби приблизно на 47%) [6, с. 11] і як наслідок її залежність від імпорту таких ресурсів негативно впливає на рівень енергетичної безпеки держави. Водночас Україна має потужну сировинну базу для виробництва альтернативного палива. Це стимулює як пошук